

דבר חודש בחודשו

בס"ד

מתורתו של הגאון הגדול רבי יואל שוורץ שליט"א
ר"מ בישיבת דבר ירושלים ומרבני שכונת מעלות דפנה

עלון 29 - ניסן תשעט'
תזריע. פרשת החודש

עם ישראל הוא עם שמציית לדבר ה' ולחכמי ישראל

בעלון הקודם למדנו מפרשת פרה אדומה את חשיבות מעמד הר סיני שם קבלנו על עצמנו "נעשה" עוד לפני "ונשמע". אנו עושים את מצוות ה' ללא חשבון, לא מתוך כוונת שכר או תועלת גשמית אחר.

אברהם אבינו שקיבל הבטחה שזרעו יירש את הארץ, שאל: "במה אדע כי אירשנה"? נענה כי גר יהיה זרך בארץ לא להם, שם הם ילמדו עבדות מה היא! לעבד אין ברירה אלא לציית לפקודת אדוניו, והעבידו אותנו בפרך שהייתה ללא תועלת פיתום ורעמסס ראשון - ראשון פי תהום בלעו או שהיה מתרוסס. ולא יכלו אפילו לבקש עבודה יותר מועילה. הניסיון הגדול שעמד בו אברהם שהיה ניסיון העקדה, חלק מרכזי בו היה המקום לשאול את הבורא: הרי הבטחת לי כי בו יקרא לך זרע ועכשיו אתה אומר לי העלהו לעולה. וכבש את רוחו והלך בשמחה לעקוד את בנו.

עתה אחר פורים שמגודל הנס חזרו וקיבלו מרצון גם את התורה שבעל פה שקבלתה הייתה כפויה על ידי הר כגיגית. קבלה זו כללה גם קבלת חיוב ציות לגדולי התורה מעבירי התורה שבעל פה מדור לדור. כידוע, אחשוורוש הזמין את כל אנשי שושן כולל היהודים למשתה שעשה, מרדכי הורה להם לא ללכת והם לא צייתו לו, בטענה הנראית מאד הגיונית: שונאי ישראל ינצלו את העדרם להתלונן על חוסר נאמנותם למלך. וחרה להם גם התגרותו המן, וכשנגזרה הגזרה של המן על ידי זה, האשימו השבטים יהודה ובנימין זה את זה בקיומו של מרדכי, ולאחר שנודע שהגזרה הייתה בגלל שנהנו מאותו משתה, וכי אדרבה הוא בתפילתו ומעשיו ביטל את הגזרה, נתהפך הדבר וכל אחד ייחס את מרדכי לעצמו!

גם בענייני פסח מצאנו התבטלות לחמי ישראל גם כשהדבר באופן טבעי תמוה ביותר, הדבר מסופר בגמרא מסכת פסחים אחד האמוראים לימד הלכות אפיית מצוות ואמר אין לשם את בצק המצות אלא במים שלנו [לינת לילה שלא יהיו חמים ויחמיץ הבצק]. למחרת באו כל אנשי המקום עם כלים למלא מים של הרב בגלל שטעו בהבנת דבריו וחשבו שהתכוון למים שלו, ולא טענו נגדו במה המים שלך טובים משלנו! הנודע ביהודה הציל את עירו בגלל אמונת חכמים שלהם. הדבר היה כאשר האופים המקומיים שידעו שאחר הפסח מיד היהודים יקנו אצלם לחם, והחליטו להרעיל אותו. בן אחד האופים שזכה לעזרת הנודע ביהודה, גילה לו את הדבר. הנודע ביהודה לא יכול היה לגלות לקהילה את הדבר מבלי שהמגלה לו לא ייתפס. והוא הודיע לקהילה שחל טעות בלוח השנה והפסח יגמר יום יותר מאוחר, אנשי הקהילה צייתו לרבם למרות שהיו להם לוחות מדויקים, ולא אכלו לחם, האופים תבעו אותו לדין על ההפסד שגרם להם, הוא הסכים לשלם בתנאי שיוכחו שאכן הלחם היה ראוי.

דבר המערכת

שוב אנו עומדים לקראת בחירות אשר חושפים את תחלואי החברה; השמצות הדדיות ואולי הוצאת דיבה הכל במטרה להשיג יותר מושבים בכנסת. בעוונותינו כנסת שמייסדיה, כינו אותה כנסת ישראל על שם הכנסת הגדולה שקוממה את היהדות בתחילת הבית השני, והיא מרחק שמים וארץ, מאותם צדיקי עולם שהחזירו עטרה ליושנה. והעמידו את הדורות לעבוד את ה'. ואילו בכנסת הזאת צריך לעמוד על המשמר שלא יהרסו עוד ועוד את היהדות. ולכן הורו רבותינו להיות חלילה נראים כשופים להם בגלל הישיבה ביחד, אך החזון איש השקיע מאמצים להרבות מצביעים למפלגות המייצגות את שומרי התורה, כי זה בכלל קידוש השם כל קול שמעיד על עצמו שהיא שייך לקהל ה', בזה שדוחים כל שיקול טובת הנאה ומצביעים רק לפי הוראת גדולי ישראל, לכן הוקדש עלון זה לאסוף מדברי רז"ל בגודל חיוב הציות להוראת גדולי הדור שבכל תקופה וכי יפתח בדורו כשמואל בדורו. ומקיימים בכך שתי מצוות יקרות מאד; לא תסור מכל אשר יורוך ומצווה נוספת קידוש ה'. משתי סיבות; עצם הציות לגדולי ישראל מלמד: כי התורה היא עיקר לנו. והדבר הנוסף ככל שמספר הנציגים התורניים גדל זה עצמו קידוש ה'.

מערכת העלון

כאן נביא מספר ציטוטים מספריו של רבנו "בן תורה וישיבה" ו-"עשה לך רב": כידוע קורח ועדתו באו לערער על סמכותם של משה ואהרן במשלו טלית שכולה תכלת שלטענתם אינה צריכה ציצית תכלת. ובית מלא ספרי תורה לטענתם אינו צריך מזוזה. ולכן משה רבנו הענו מכל אדם דרש בתקיפות עונש חמור, וזה בגלל מה שכתב הגה"צ ר' אליהו דסלר (מכתב מאליהו ח"א עמ' 75): "חסרון הכרת ההתבטלות לעומת רבותינו – זהו שורש כל חטאת ותחילת כל חורבן ר"ל, וכל הזכיות לא ישוו לעומת שורש הכל שהוא – אמונת חכמים".

רבי עקיבא אף אמר: "למה נמשלו ישראל לעוף? מה עוף אינו יכול לעוף ללא כנפיים, כך ישראל, אינם יכולים לעמוד בלא זקנים" (שמו"ר ח') זקנים מלשון זה קנה חכמה (מת"כ שם).

כתוב: "לא תסור מכל אשר יורך ימין ושמאל" - אפילו אומרים לך על ימין שהוא שמאל (ספרי דברים י"ז ז'). וביאר הרמב"ן: "כי על דעת שלהם הוא נותן לנו את התורה, אפילו יהיה בעיניך כמחליף ימין בשמאל. וכל שכן שיש לך לחשוב שהם אומרים על ימין שהוא ימין, כי רוח ה' על משרתי מקדשו, ולא יעזוב חסידינו לעולם נשמרו מן הטעות ומן המכשול".

אבל הדבר מסוכן, שלא יהפך הדבר לשאיפה לשלטון וכבוד. ואנו אכן מתפללים בכל שבת לטובת העוסקים בצרכי ציבור באמונה, היינו שאכפת להם טובת הציבור, ללא רצון לנצל את השררה לטובת עצמם, לכן אמרו (עירובין י"ג) כל הבורח מן השררה היא רודפת אחריו. ורבן גמליאל שרצה למנות על הציבור שנים מתלמידי רבי יהושע והם סירבו אמר להם: **כמדומה שררה אני נותן לכם עבדות אני נותן לכם שנאמר: אם עבד תהיה לעם הזה.**

וכיוון שצריך לציבור הנהגה נטבע בטבע אנוש רצון להיות לראש, כדי שיהיה מנהיגים לציבור למרות שזה עול כבד, ועם ישראל מצטיין בזה מאד כי חובה היהודי לדאוג לעמו ואף לעולם. ואמנם, יש שרוצים לנצל זאת לתועלת עצמם ולכן השררה בורחת מהם, אלא אם כן הציבור צריך להיענש, ואז נבחרים מנהיגים לא הגונים. הגה"צ רב שלמה וולבה כתב: **"שבהנהגת ציבור אין הכלל שמתוך שלא לשמה יבוא לשמה"**, משום שלא לשמה בהנהגת ציבור היא עלולה להביא לנוזק נוראי. ירבעם איבד את עולמו שרצה לשמר את מלכותו בניתוק עשרת השבטים מירושלים והמקדש לבל ישבו למשפחת בית דוד. וקרה שנביא בא מיהודה והזהיר ויבשה ידו והוא ביקש מהנביא להתפלל עבורו ועל כך אמרו: מלמד שתפסו הקב"ה בבגדו ואמר לו: **חזור בך, ואני ואתה וכן ישי נטייל בגן עדן**, וכיון שרצה להיות בטוח במה ששמע "אני ואתה נטייל בגן עדן?", הוא שאל; מי בראש? ואז הוא כבר נענה; בן ישי בראש שהוא עניו ולכן מגיע לו להיות בראש. ואז אמר אם כך איני רוצה לשוב. ובגמרא (מנחות ק"ט) מסופר; רבי יהושע בן פרחיה הסביר את מצבו של מי שהייתה לו גדולה והוא עלול לאבד אותה: **"בתחילה מי שהיה אומר לי לעלות לגדולה הייתי כופתו לפני ארי. לאחר שעליתי אליה מי שאומר לי רד הייתי שופך [בעצמי לא רק גורם] קנקן של רותחים עליו, שהרי שאל ברח מהמלוכה, וכאשר שרו הנשים היכה שאלו באלפיו ודוד בריבותיו רדף אחריו ורצה להורגו.**

מסתבר שלכן סובבה ההשגחה בימינו אפשרות של בחירה מחודשת שכל נבחר ציבור צריך להיבחר מחדש, שאם המנהיג אינו ראוי מחליפים אותו, וגם הוא יודע שהוא בהכרח קבוע, ועוד יותר מועילה בחירה קצובה לזמן של שתי קדנציות כי אז אינו חייב לציבור בחלק השני של גדולתו, כי מי שתלוי כל הזמן בבחורים כמו בימינו, הוא מכור לסקרים, וזה מה שאמרו: **בעקבתא דמשיחא פני הדור כפני הכלב!** וביאר החפץ חיים שכוונת המאמר הזה הוא: האדון שצועד עם כלבו תמיד הכלב הולך לפני האדון ונראה כאילו הוא מוביל את האדון, אולם בהגיעם לפרשת דרכים הכלב מסתכל על אדונו לאן כוונתו להגיע. כך המנהיגים בדורנו, לכאורה הם המובילים את הציבור, ולאמתו של דבר הם עושים מה שהציבור ההמוני רוצה, וזה לרעתם. כי המנהיג צריך להנהיג בעוצמה, ומלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול. כי כבודו הוא כבוד הציבור, ותועלת הציבור בהנהגה חזקה. וגם כי כבוד שמים הוא המלך שנבחר כאמור למעלה שכל בחירת שלטון הוא עניין השגחתי מיוחד, ולכן אסתר שנכנסה לבית הצלמים של אחשוורוש ונסתלקה ממנה שכינה, לא תלתה זאת בגלל שהיא נמצאת בבית הצלמים, אלא בדקה בעצמה היכן היא נכשלה ואמרה: שמא משום שבתפילתה ביקשה הצילני מכלב יחידתי והרי זה זלזול במלך לכנותו כלב, וממילא זה גם זלזול בכבוד שמים, חזרה וקראתו אריה, וראייה שנפש

ובספר החינוך (מצווה תצ"ו) נכתב "אמרו רז"ל: אפילו אומרים לך על ימין שהוא שמאל לא תסור ממצוותם, כלומר; שאפילו יהיו טועים בדבר אחד מן הדברים לא ראוי לנו לחלוק עליהם, ונעשה כטעותם, וטוב לסבול טעות אחת ויהיו הכל מסורים תחת דעתם הטוב תמיד, ולא יעשה כל אחד ואחד לפי דעתו, שבזה יהיה חורבן הדת וחלוק לב העם והפסד האומה לגמרי".

לפי זה אין שום הצדקה בעולם לא לשמוע להם שהרי אפילו טעו ואפילו אם יהיה נדמה לנו שהפסק שלהם לא ראוי. ויש לזכור את דין התורה שהיה לפני רבי עקיבא אייגר בקשר לזכות הדפסת הש"ס שפסק לטובת האלמנה ראם הוא צורת הדף שקיים עד ימינו, והמפסידים שהיו בעצמם תלמדי חכמים חשובים וסברו שהם צודקים, וטענו שרבי עקיבא אייגר כבר זקן ובנו השפיע עליו. ובשמים הגיבו, פועל רוסי לא יהודי התאבד בתוך הדפוס והשלטונות התעללו בבעלי הדפוס הוא היה צריך לעבור בין שתי שורות שוטרים אשר הפליאו את מכותם בו באלה שבידם, והם הבינו שזה עונש משמים, ובאו לבקש מרבי עקיבא אייגר שימחל להם כי זה כבוד התורה שלהם, ורבי עקיבא העניו הגדול ענה להם: **"אני כבוד התורה של הדור"**, וזה כמו שמשא הגיב בתקיפות לחטאי עדת קורח כי כמו שנתבאר אמונת חכמים היא יסוד היהדות. ועובדה בדוקה שמי שנכשל ועבר על דברי רבותינו בדרך כלל היה זה פתח להתרחקות מעולם התורה ולהידרדרות רוחנית למרות שנדמה שלא חל שינוי ברוחניות יש לזכור כיצד תנועת ההשכלה שהלכה מדחי אל דחי החלה במרידה ברבנים.

עוד כתוב בספר החינוך (מצווה תצ"ה): "ובכלל המצווה גם כן לשמוע ולעשות בכל זמן וזמן כמצות השופט כלומר החכם הגדול אשר יהיה בינינו בזמנינו וכמו שדרשו רז"ל אל השופט אשר יהיה בימים ההם - יפתח בדורו כשמואל בדורו... ועובר על זה ואינו שומע לעצת הגדולים שבדורו בחכמת התורה, ככל אשר יורו, ביטל עשה זה ועונשו גדול מאד, שהוא העמוד החזק שהתורה נשענת בו...."

שאלה: האם ראוי לשאוף להיות נציג ציבור?

תשובה: כתוב (אבות פרק ב'): במקום שאין אנשים השתדל להיות איש. למדנו מזה שאם יש מתאים אחר אל יציע עצמו. וכאמור: הווה קבל = [אפל בלתי מפורסם] וחייה! ומשלו, משל לבית אפל שאפילו הייתה בו צרעת, אין נוהג בו דין צרעת שאין פותחים חלון לראות את הנגע, לכן מי שמפרסם עצמו מיד בודקים אחריו ומחפשים מומיו. אבל כשאין אחר מתאים להנהיג את הציבור, הוא חייב לוותר על כבודו וחששותיו שלא יפרסמו את חסרונותיו.

כי הציבור צריך הנהגה, ומנהיג טוב הוא מזכה את הרבים בגשמיות וברוחניות. הסבא מקלם הרחיב בספרו "חכמה ומוסר" להסביר מדוע דוד ושלמה רצו במלוכה כי בדרך זו יכלו להטיב לציבור, ולכן יוסף שדאג לאחיו וסיפר לאביו דברים שלדעתו היו צריכים תיקון לכן נעשה במצרים כמלך. ושם הרחיב בביאור מעלת נושא בעול עם חברו.

לאור מה שנהגו בבחירות בעניין צירוף נשים וחילונים מותר ואך ראוי לצרף תושבים לא יהודים שיצביעו למפלגות שומרי תורה לחזק את כוחן, או למפלגות מועילות יותר לעם ולאֶרץ מאשר מפלגות מזיקות אף שמעיקר הדין היה ראוי לפעול שלא יהיו שותפים להצבעות. כי גוי על פי ההלכה לא יכול להתמנות לשררה על ישראל. אבל כיוון שהבחירות כאמור הן הוראת שעה הרי הכללים הם כאמור.

מצוות קידוש החודש ועיבור השנים (העתק מספר של רבנו חודש ניסן ופסח)

המצווה הראשונה, שנצטוו עליה ישראל כעם עוד בהיותם במצרים, הייתה המצווה **לקדש את החודש**. ולמה היא המצווה הראשונה? [אמנם, היא הייתה נחוצה, כדי לדעת, מתי יחול הפסח ויקריבו את הקרבן], אולם מדברי רש"י שפתח את פירושו לתורה בשאלת "רבי יצחק: "למה פתחה התורה בבראשית ולא ב"החודש הזה לכם", משמע, שיש בפתחה חשיבות מיוחדת - כי היא מורה על מטרת הספר- וכיון שהתורה כשמה מורה דרך לאדם - כיצד ימלא את תפקידו בעולם, וקיום המצוות הוא עיקר תפקידו של האדם, לכן שאל רבי יצחק את שאלתו.

אם כן לפי זה, עלינו להבין את חשיבות המצווה, לקדש את הזמנים שהיא הראשונה במצוות שנצטוו בהן ישראל כעם! ונמנה כאן אי"ה כמה סיבות, לכך-שמצווה זו יש לה חשיבות גדולה, כי היא מלמדת: א. ייחודו של עם ישראל. ב. נצחיות התורה והעם. ג. חשיבות התורה שבעל פה. ד. כוחו של עם ישראל שכל הבריאה תלויה בו. ה. מדוע ישנם שני ראשי שנה אי תשרי וגם אי ניסן?!

ייחודו של עם ישראל

והייתם לי קדושים כי קדוש אני ואבדיל אתכם מן העמים" (ויקרא כ' כ"ו)... "[ד]הקדוש ברוך הוא נתן את התורה והמצוות לישראל כדי שיהיו מובדלין מן בני נח, וכמו שאמר הכתוב: "ואבדיל אתכם מן העמים" (בית הלוי פרשת שמות).

המצוות, כאמור, מייחדות את עם ישראל משאר העמים ובמיוחד הלוח העברי כאמור (ילקו"ש, רמז ק"צ): "אמר רבי לוי: כל מעשיהן של ישראל משונים מאומות העולם: בחרישתן, בזריעתן, בעימורן, בדישתן, בגורניהן, בקביהן, במניינן ובחשבונן. בחרישתן - "לא תחרוש בשור וחמור יחדיו". בזריעתן - "לא תזרע כלאיים"... ובחשבונן - שיהיו אומות העולם מונות לחמה וישראל ללבנה..."

גם המצווה הנוספת - לחשב את התקופות - כדי שחודש ניסן יחול בזמן האביב על ידי תוספת חודש אדר בכל כמה שנים [בימינו הוא במחזור קבוע של תשע עשרה שנה! = גו"ח אדז"ט] מוסיפה לייחוד זה, כי המוסלמים קבעו גם הם - למנות את השנים לפי הלבנה. אך אין להם את חודש העיבור. ולכן ימי אידיהם חלים בכל תקופות השנה ואינם קבועים בתקופה מיוחדת, וזה מבליט את השוני מחגי ישראל שקבועים בתקופות השנה.

שלושה דברים, מייחדים באופן בולט את עם ישראל, למרות שאומות העולם עושים דברים דומים והם: הלוח

אדם מרגישה יחס מיוחד לבעלי שלטון, כאשר נרצח רבין בהיותו ראש ממשלה, היחס למי שהרג אותו, היה שונה לגמרי לעומת היחס לרוצח אדם רגיל, אף שמבחינת איסור רציחה, אין שום הבדל. גם נוהרים מלפגוע בראשי הטרור יותר מאשר במחבלים אחרים. גם שאול חמל על אגג מלך עמלק בהיותו מלך. כי הקב"ה מעניק לממונה על הציבור יכולת נוספת על כוחו הטבעי.

אחת הסיבות, שמשמים מסובבים שאדם יבחר, היא מידת האחריות למעשיו ולטובת הציבור, כמו שעסקו בנושא זה תלמידי רבי טרפון כאשר שאלו: **למה זכה יהודה למלכות?** והמסקנה הייתה, כאשר היו צריכים ישראל להיכנס לתוך ים סוף כדי שיבקע, כל שבט חשש להיות ראשון, ורק נחשון בן עמינדב ושבטו קפצו למים.

שוטרי ישראל שהוכו במצרים כאשר העם לא יכול לעמוד במכסת הלבנים הם זכו להיבחר להנהגת הציבור. בשנים הראשונות למדינה, קצינים חשובים שלחמו באויב, בדרך כלל זכו לתפקידים חשובים בשלטון האזרחי. ויתכן שהיה זה שכר על מסירות נפשם להגנת הישוב!?

ואם אדם ראוי להנהיג את הציבור יותר ממי שמתחרה נגדו אבל הציבור חפץ בשני, אין לו לעשות נגד רצון הציבור, כמבואר באריכות בשו"ת חתם סופר (חו"מ סי' כ"א) שהחרימו הראשונים את כל נוטל שררה על הציבור שלא ברצון הציבור. ומינויי רבנים על מקומות ציבוריים ללא שאלת פי הציבור לפי זה אין לה תוקף והרב הזה אין לו דין מרא דאתרא.

ואם שלטון הוא כל חשוב עד שירמיה ציוה לגולי בבל להתפלל לשלום המקום למרות שהמלך היה נבוכדנצר מחריב המקדש והגלה אותנו באכזריות. והסיבה העיקרית היא **שאלמלא מוראה של מלכות איש את רעהו חיים בלעו** (אבות ג' ב').

שאלה: למה איננו מתפללים על שלום השלטון בארץ? **תשובה:** כאן ישנה הזדמנות להבין מדוע חשובה הנהגת גדולי ישראל, שבכך מנעו את הסחף אחר המציאות המתחדשת של שלטון בארץ, שההתלהבות ממנה כשזה קרה עלולה הייתה לקדש כל מה שהשלטון עושה, ואז הייתה נעשית שותפות בכל הנעשה במדינה כולל כל הדברים שנעשים נגד התורה. וזה בדיוק מה שאסרו להתחבר עם הרשע אפילו לדבר מצווה, אלא צריך לנהוג אחרת, כדברי חז"ל שאנו שומרי התורה יהיו מבצר ולקרב אותם אלינו כלשון חז"ל **ישונו הם אליך, ולא אתה אליהם**, ועקב כך אכן ב"ה, רוב הנוער שלנו שחי בעולמה של תורה נשאר שומר תורה, ושלא כמו שהיה בתקופה של הכנת המדינה שהנוער הנלהב היה שותף לפחות רגשית למחתרות ולבניין הארץ, ועקב כך שמירת המצוות אצלו נדחקה הצידה ר"ל.

עוד בנושא הבחירות של ימינו שנשים בוחרות ולפעמים גם בוחרים לראשות עיר. אישה או חילוני שעל פי ההלכה לכאורה אסור אף שיש מי שסובר שבימינו אין זה שררה גמורה, והסכמי עודפים או קואליציות ועוד כמה וכמה עניינים שאינם עולים בקנה אחד עם ההלכה הצרופה כל אלו הם בבחינות הוראת שעה להציל, ולכן כל מיני הנהגות שנהגו בהם בימינו אין ללמוד מהם לדורות, ובספרו של רבנו נדונו עוד הרבה נושאים שלא היה להם את מקומם.

דבר חודש בחודשו – עלון 29 – תזריע. פרשת החודש תשעט'

גם בתפילת נפילת אפיים מודגש עניין זה בקטע: "שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים "שמע ישראל!" והדבר צריך ביאור: מה טעם לאמירת שמע ישראל כשלעצמה בלי לומר "ה' אלוהינו" שזה מוזכר רק בקטע השני: "שומר גוי אחד שמור שארית עם אחד ואל יאבד גוי אחד המייחדים שמך"...למדנו מזה, כי עצם הכרת הייחוד היהודי, זה כשלעצמו הוא דבר חשוב, כי המכיר ייחוד זה, הוא יגיע לבסוף להכרת תפקידו המיוחד של היהודי, יכיר את הבורא וישמור מצוותיו (על פי הרב חיים גיטלסון זצ"ל).

ייחודו של עם ישראל - שזכו לתורה ומצוות עורר קנאה בין האומות ולכן גזרו נגד שמירת המצוות כדברי הרמב"ם (אגרת תימן):

..."ומפני שייחד אותנו הבורא במצוותיו ובחוקותיו, התבארה מעלתנו על זולתנו בכללותו ובמשפטיו, שאמר: "מי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נותן לפניכם היום" (דברים ד' ח'). - קנאונו הגויים כולם על דתנו קנאה גדולה. ויחלצו מלכיהם בשבילה לעורר עלינו שטנה ואיבה, ורצונם להילחם בה ולעשות מריבה עמו.

ואין לך זמן, שנתנה לנו תורה זו עד זמננו זה - שכל מלך עכוי"ם גובר או מכריח, או מתגבר או אונס, שאין תחילת כוונתו ודעתו לסתור תורתנו ולהפר דתנו באונס, בניצחון ובחרב, כמו עמלק וסיסרא וסנחריב ונבוכדנצר וטיטוס ואדריאנוס והרבה כיוצא בהן. זהו הנוע האחד משני הנועים שהתכוונו לנצח בו את החפץ האלוהי.

אבל הנוע השני, הם המחודדים משאר המלכויות והחכמים מיתר הלשוונות - כמו האדומים והפרסים והיוונים, שאלו כמו כן, שמו כוונתם לסתור דתנו ולהפר תורתנו בטענות שטוענים עליה והקושיות שמחברים, ומגמתם בכל זה - להפר התורה ולמחות עקבותיה בחיבוריהם כמו שהתכוונו האנסים במלחמותיהם..." (=מיסיון, וביקורת המקרא).

לכן בתוך אמירת ההגדה אנו מזכירים: "שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם".

המכון להסרת מכשול איסור תולעים לזיכוי הרבים!
ניתן להזמין הרצאות מהרב שליט"א בעניין תולעים ודרכי הטיפול בהם 054-841-6169

לעילוי נשמת מישה בן תמרה ויצחק ת.נ.צ.ב.ה.

תרומות והקדשות: 058-325-8278

ספרי רבנו על המדף: (1) הגדה של פסח, (2) חודש ניסן.

להשיג את הספרים בחנות "יש כיסוי" [סריגת שוורץ],

מלכי ישראל 1, ירושלים טל' 02-538-3955

להערות והארות, ולקבלת העלון במייל ולתגובות:

אש"ל - איגוד שומעי לקחו של רבינו:

eeguds@gmail.com

העברי, המילה והשבת. כי הנה, האומות חיקו את היהדות בדברים אלה. והקב"ה שמר עלינו שהייחוד הזה לא יתבטל!

א. השבת: הנוצרים, החלו לשמור שבת! והקב"ה הסיט אותם ליום ראשון. כך גם המוסלמים, רצו לחקות את השבת, והקדים אותם הקב"ה ליום ששי. כך נשארה השבת מיוחדת לעם ישראל! ועל כך אנו מודים בתפילת שחרית של שבת: "ולא נתתו ה' אלוהינו לגויי הארצות ולא הנחלתו מלכנו לעובדי פסילים וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים, כי לעמך ישראל נתתו באהבה..."

ב. כמו כן המילה: שהיא בריתו של אברהם אבינו עם הקב"ה ואנו ממשיכים את הברית הזו - היא מיוחדת לנו. להיותה ביום השמיני [יום זה נברא במיוחד לכך, כי רק באותו יום בחיים, יש בדמו של כל אדם 110% ויטמין קיי האחראי לקרישת הדם! וגם אין עצבי הכאב פועלים אלא מיום התשיעי ואילך].

המוסלמים שגם הם מלים את ילדיהם, אינם עושים זאת ביום השמיני, אלא רק כעבור מספר שנים. ואלו האנשים במדינות המערב שנוהגים שחותכים את העורלה לשם בריאות - כנהוג בכמה ארצות מפותחות - עושים זאת עוד בטרם מלאו לילד שמונה ימים או לאחר מכן ולא דווקא ביום השמיני. (ואפילו בית המלוכה הבריטי, שנהגו למול כל נולד אצל מוהל יהודי, משם שהם מאמינים שיש להם קשר לדוד המלך! עושים זאת לפני היום השמיני).

ג. הלוח היהודי: כמו שנתבאר למעלה, גם הוא מיוחד לעם ישראל! וכיוון שהוא מיוחד לעם ישראל, גזרו שונאי ישראל בעת הגזרות, גם עליו, שלא יקדשו את החודש. יחד עם הגזרות שלא ימולו את בניהם ולא ישמרו שבת. [ככתוב במגילת בית חשמונאים, שעל שלושה אלו היו עיקר גזרות יוון בזמן החשמונאים].

אפילו בימי רבי יהודה הנשיא. שיחסית הייתה אז שעת הארת פנים של מלכות רומי. ובכל זאת, היו צריכים לקדש את החודש בהיחבא, והיו מוסרים בסיסמה זו: "דוד מלך ישראל חי וקיים" - שהצליחו לקדש את החודש. או בלשון סתרים אחרת, כמו שמסופר (סנהדרין י"ב, א'): "ועמוסי ירכי נחשון ביקשו לקבוע נציב אחד ולא הניחן האדומי הלז" ופרש רש"י: ביקשו להוסיף חודש אחד ולא הניחן אדומי הלז - מלכות הרשעה גזרה עליהן גזרה זו". (וכנראה משום כך מזכירים בקידוש הלבנה, את המשפט: "דוד מלך ישראל חי וקיים" וגם כי מלכות בית דוד נמשלה ללבנה, שיש בה זמנים של התחדשות וזמנים להיפך).

גם ברוסיה הקומוניסטית - בזמן סטלין שר"י. אסרו לקיים לוח עברי. ואף הוציאו להורג יהודי - שכתב לוח כזה, בטענה של "ספסרות"!

על חשיבות שמירת הייחוד היהודי, ניתן ללמוד מכך שהיא הייתה אחת הזכויות שבגללה יצאנו ממצרים! כאמור (מדרש לקח טוב שמות) שיצאנו ממצרים בזכות: **שלא שינו את שמם ולא שינו את לשונם ולא שינו את מלבושם.**